

النود

في سنة ١٣١٠ هـ الموافق لـ ١٩٩٢ م

قسم مصر النفيس . في مرض باريس .
دي سريّة ما لاش شيل . احسنتم يا اولاد النيل . يا
فرحت لما شفتها . وبما الشرحت لما دخلتها . رحبت
بالعزيمولانا السلطان . وبالنصر لحد يوننا عليّ الشان .
وهنت الحواجبات بولاد وديانه . وفي مصطفى بك الديب .
على جمال مرض مصر العجب . يلي يحفظ ربه الجليل .
البرسي محمد عليّ قرا واري النيل . شاهده من بريد لبيد .
ووجهته فالحسن بديع . وفي الكمال فريد . وزرت سريّة
مصر الباق . مع اولادي عبد الحميد عليّ ولولي فاهرة . وجمنا
الطن التري والمزمار . والمود والقانون والذي والدار
وانطربنا من لذيذ الادوار . فذكرت ايامي الحلوّة في بلاد
والدمي كسل الوادي . وكنيت الي في ديارنا المصيرة .
قاعد مع الخلان في حديقة الازبكية . فقلت للمغنيين كان
ياسم الملوك كان . فكتولي على الحباب والاولمان زيت
وجهة جرنالي . بسم هذا القسم المصري العالي .

واليا الرشيد . عالي الجناح

اسمع لي يا استاذ الكلام من محبوب سادتك يا عمام
ان واليا الرشيد ذي الراي السديد والفكر الثاقب
المجد من يوم تشريفه مدينة بيروت مازال قائما بتمام الولاية
بحب ما عهد فيه من الهم السامية مطبقا الحركة على الحقائق مع
حسن الادارة والياسة لبعته العربي جالبا قلوب الرغب والفرح
لمحبة الدولة العلية . جامعا اقدرة جمع النعمة العثمانية
للتعلق بمرش الخلافة الاسلامية فانه والحق يقال مازال
ولا يزال ساهرا على توطيد دعائم الامن والراحة والرفاهية
في كافة انحاء الولاية الجليلة فمن بعض مآثره التي
تسحق الشكر والذكر على صفحات التاريخ فتح مستحق للفقير
والغريب وبنا ساعة عظيمة في ساحة الفشة المسكية .

عدد ٢٠٠٠ باريس في ٢٥ صفر سنة ١٣١٨

القسم العثماني بري الانتظام . في مرض باريس العام
هذا القسم الشاهلي من يوم افتتاحه . حيث طائر وزيد نجاحه
ولهول النهار مليان بالزوار . والكل يقول . عظام على اهل
استبول . وينادي بالعرالي امير المؤمنين . وينشي على غيره
المحبوب عند الناس اجمعين . اما مادبه وتشريعات
ميربك في الفارة العامرة . والله كانت باهرة . يلي ييم
عليها اليالي الملاح . ويطلع في المرض العثماني البركة والنجاح
انتصار القدار . بقوة الدينار
يا كدي على الترفال . على ما فقد من الابطال . انما
انتصرت الاندال الا بكثرة المسكر والاموال . كل ترغالي
يقاوم عشرة . هذا لب الكرة . مع كل ذلك في الابداء
قهرهم . وضعضهم وهزمهم . وساسي عظيم الكلي قال .
بان حرب الترفال . يتكلف على امته ٢٠٠ مليون جنيه و
٥٠ الف عسكري . والدنيا تسخط عليهم وترثي على الترفالي
البي . واليوم ولو انهم دخلوا بريتوريا . ورقص السوري
وغنت فيكتوريه . لم يزل الضرب داير . وديرة على الانكليز
الدولير . ربنا التي خفف نبي اسرائيل من يد فرعون الجبار .
قادر على خلاص الترفال من مخالب الانكليزي النذار
تقدم الاسلام

زارنا السيد محمد جان كريموف ومحمد فور المانياف افضي من
ايمان قازان الروسية اصحاب المكتبة الشريفة والمطبعة
الكبيرة في تلك المدينة ففرحنا عند سماعنا بان فكل عام يباع
في مكتبة السيد محمد جان كريموف ما يوف عن ضمن الف
نسخة من القرآن الشريف ما هذا الكتب العربية والتركية
والفارسية فهذا اعظم دليل واقوى برهان على ان تقدم الاء
سلام في العلوم والفنون اتخذ في النجاح والفلاح

وفتح الطرق العمومية في ارض الولاية التي يترتب عليها الترقى
والمران بظل الحضرة العلية السلطانية ايدها الله وتظيم
دولر البلدية واشياء نيرة نافعة للوطن ولوارثا تملدها
لصاق المجال (عبد الباسط الانسى)

عزیز معلوم و دستم
و طبع یافتند سلطنت سیدم الی تحصیل لاهی ایله سایر معاویات حضرت
شهریاریه کتاب انجمن اولدیم معلوماتی توسع ایمل اوزره بوند
تقریباً ایکی سنه مقدم بایسه کلمه اولدیم معلوم علیکوزره ایستاده
کرم مقدم موفقه اولدیم بر قاج کونده حکم و دیاره هر شده زیاده
سودیکم و سزاک هر وقت و بلکه فکند مدح آنجکه نه کید و خالدا فکند
سو عیارک و طبع عودت ایمل اوزره اولدیم عریضه ماله بشیر آنجکه
کلیوم و و قتل و فاساد و دستانسی و دکار اولدیه فرانسه یا تختی
زک انجمنه اول الکرکی بوسی ایمل و دکارکی آلمه اوزره ذات علیکزه
کیده حکم شهرتورده زیرا بایسه اقامت آتاسنه تولد حقده فرق
بدر برینه قائم اولدیم تصام بدر آنکزه بده کزی طبعی و اوسود
ایندیکزه و شیخ ابوظاهر ایله عثمانی «عباسی» فتنه غره کزده
ترکزه اولدیم نشر آنجکه اولدیمکزه مقالاری یازمده ایوه بار کوزیک
اوسود دفعه کزی هیچ بر وقت فراموشه ایوه مم یقینه در
معدنه عودت ایوه حکمده طبعی نه در محومه و صود اولدیمکزه
ایمل امکانده خارجنده در بوند بولم ناه و تحفه برورده
اولدیمکزه دولت اید مدت عثمانیه معناً عاده خدمت ایدرک
معلومات مکتبه جزئی ماله و طبعه ایدم و طبع اولدیم وظیفه نقد
عه ایدیم اوت شیخ ازی! بولم موفقه اولدیم ایوه هیچ
بر فکالری درین آنجکه حکم سزک ده شیخ ازی دولتورده
پادشاهه قاضی محبت و صدق کزی عفتنه معلوم اولد
صدهی کلیم بوجیانکزی لطف کزده آتاکزده عرصه آنجکه کید
طوبه مارکزه کندره مشهور عرصه ترتیب ایدیکزه قوتورده حاضر
بولدیم حاضر و کزی کلای اعتنا ایدم استماع آنجکه اولدیم و
دفاعله و تاسوده سلطانه عهد «کوزر» اید کزی کوزر عاده
صود اولدیم دیگر طرفه ملاقات آتاسنه معاذه من شهر
معای آتاسه اخذ من حضرت بولم بولم جاوسنده در کلمات
بنیایات مدلولانه تأثیر حیات بخشه علوم و معارفه هندعه
تجارت و قوعولاره ترقیات عظیمه حیات ایدی بونی کوزر مای
و اینی خزانده کلای مغررته اوقوعده ز ایستاده کوزر توبه عیوه
اتهای آنکزه مباحی اولدیمکزه مؤلفات منیه حضرت بارشاهی یاد و
تذکار و وجیه دفتر اولدیم و طای عمر و اقبال و توفر شاه و شوکت
شاهانی نامه صدقده کوزر ایدیم شیخ ازی! سزده مفارقت
ایوه حکم ایوه بده کزی اولدیمکزه نور اهر وقت نصیر کزده معای
دستورده احتیاجم داردر حباب حبه ذات علیکزه اولد و
علیکزه صحت و عافیت بوزرده آمیده! توکوزر نه شانول
روقتورده شانول

ظاهر بود که نام مردم که زیارت جلال مبارکت در تارک
زبان مردم دعا میگویند زنده باشد ایران پابنده به مملکت
در ظرف دیگر شنیدم که اگر مسیح کاروانش جمهور را می توانست
پذیرای شاه بنجد ناصر الدین شاه را داشت خلع از پشت بچه را می
بگیرد (البته) که دست فرعون که عیسی را پیش از مظهر الدین شاه را پذیرای کند
مملکت فرانسه را در اوج بغل نیست قدم میماند که اگر می نمود و میسر
خلاصه حال غرض باشد که صدای این طهران و اطراف ایران می رسد و در
عمرش را در خلد می شنید خاطر مبارک مظهر الدین شاه نیز از دیدن
همو بیرون چنان که نالون می رسد و خوف شده بغلق حاکم می شود و ظرف
عبارت مبارک ایران که در سادگی چون سدی در میان عبارات دول حاضر است
فرامیده و در قاتی صنایع را در نظر گیس از لحاظ میفرماید که شاه ایستاده
در مملکت خود بخار برده ایران را که گشتن و پارس را پارس سازند
بوی نظاره بر تاختی ضعف و صدای قوی دعا که دشا خوان است و فوس
میخورد که زبان نهم و در حافظه شیراز را از در که در چشم داد و سخن و بد و غیر
این مطلق نیست و ولی امیدوار است بطوریکه تا بحال در اتحاد و دوستی عبادت
فرانسه فقیه سرای کرده بعد از این بجه اتحاد و دوستی ایران و فرانسه
نمده خواندند (البته) (البته نظاره) کسان
ترجمه دعا که در کتاب است و خواست اولی شیخ محمد حسن میرزا

Résumé Sommaire des Articles arabes, turcs et persans du présent Numéro**La guerre en Transvaal**

Les Anglais vainqueurs étant dix contre un. — Prise de Pretoria sans coup férir. — Les héros boers résisteront jusqu'à la mort. — La guerre continuera à l'Angleterre, selon un grand homme politique de Londres, 50,000 hommes et 500 millions de livres (5 milliards de francs).
Vivent les défenseurs de la patrie ! A bas les envahisseurs !

La section égyptienne

Se description et son illustration, que ces lignes encadrent. — Son grand théâtre et sa belle troupe. — Nos félicitations à MM. Boulad, Debbané et Mustapha Eddib Bey qui, sous les auspices de S. A. le Khédive et de son frère le prince Mohammed Ali, ont érigé ce gracieux pavillon, qui fait honneur à l'Egypte, la vaste et riche province ottomane, dont les enfants aiment tant l'Auguste Calife de l'Islam.

S. M. I. le Schah en France

Traduction persane faite par le Cheikh Mohammed Hassan d'un poème d'Abou Naddara souhaitant la bienvenue en France à Mourasfer-ed-Din Schah.

La section impériale ottomane

Son imposante inauguration officielle, dont le grand succès fut constaté par toute la presse. — Les somptueux dîners et brillantes réceptions à l'ambassade de Turquie. — Nos sincères félicitations à S. E. Munir Bey, le vaillant et gracieux ambassadeur, qui représente notre Auguste Souverain. — Vœu de longue vie et règne glorieux à S. M. I. le Sultan.

S. E. le Vall de Beyrouth

Article élogieux d'Essayed Abd-el-Bacht el Onai, éminent écrivain arabe de Syrie.

Une lettre en prose

Les adieux de notre collaborateur ottoman, le Dr Chaoul Edendi, partant pour Constantinople.

Les conférences d'Abou Naddara

Allocution de S. E. Tewfik Bey Chetouh faite à la fin de la deuxième conférence d'Abou Naddara à l'Exposition de 1900 où l'orateur félicite le conférencier et chante les louanges des deux nations amies, la France et la Turquie.

Le Cheikh Abou Naddara à l'Exposition Universelle de 1900**Ses Conférences et ses Discours.**(7e, 8e, 9e et 10e depuis Janvier 1900)

Nos chers lecteurs ont vu dans nos derniers numéros que, grâce à la chaleureuse recommandation de M. le Commandant Binger, Directeur des Affaires de l'Afrique au Ministère des Colonies, l'honorable M. J. Charles Roux, délégué des Ministères des Affaires étrangères et des Colonies à l'Exposition de 1900, a mis la Salle des Conférences coloniales du Trocadéro à la disposition de notre directeur bien aimé, le cheikh Abou Naddara qui y en a déjà fait deux, le 25 mai et le 1er juin. Mais avant de parler de ces conférences, nous croyons de notre devoir de remercier nos aimables confrères qui ont grandement contribué à leur succès ; car ils les ont d'abord annoncées à leurs millions de lecteurs et ils leur en ont ensuite rendu compte par des articles gracieux et spirituels. Nous allons citer les noms de leurs principaux journaux en les priant d'agréer les sincères sentiments de reconnaissance du cheikh Abou Naddara. Ce sont : le Temps, le Figaro, le Petit Journal, l'Éclair, l'Aurore, le Siècle, la Patrie, la Presse, la Liberté, le Journal, la Croix, le Gil Blas, l'Écho de Paris, le XIXe Siècle, le Signal, le Rappel, la Nation, l'Athènes, la Vie Moderne, la Dépêche Coloniale, la Politique Coloniale, l'Agence Havas, etc., le Nouvelliste de Rouen, la Dépêche Tunisienne, Le Sabah, la Stamboul, le Phare de Port-Saïd, et les plus grands journaux des départements, des colonies et de l'étranger. Nous remercions également les agences de l'Argus de la Presse et du Courrier de la Presse qui nous ont envoyé les coupures de tous ces journaux. Nous les recommandons à nos confrères d'Orient.

Et maintenant qu'on nous permette d'emprunter à notre grand confrère, la Dépêche Coloniale, les principaux passages de ses comptes-rendus, longs et détaillés, des deux conférences de notre Cheikh :

Conférence du 25 mai

Le cheikh Abou Naddara, dit la Dépêche Coloniale dans son numéro du 26 mai, donnait hier une conférence au Trocadéro, à la salle des Conférences coloniales. Il devait parler de la France, du développement de sa littérature, de son commerce, de son industrie et des vives sympathies qu'elle inspire aux Orientaux. La richesse et la beauté de la littérature musulmane, les progrès rapides que fait la civilisation en Turquie, en Perse, en Syrie, en Egypte et dans les colonies françaises d'Asie et d'Afrique, devaient également lui servir de thème.

Au fait un nombreux public au milieu duquel nous avons remarqué MM. Marcel Saint-Germain, directeur ; Broussais, directeur-adjoint ; Besset, chef du cabinet de M. Charles Roux, assistaient à la Conférence amusante et instructive du Cheikh.

Avant de lui donner la parole, M. le docteur Loir, commissaire de la section Tunisienne, a prononcé une charmante allocution.

Nous regrettons que l'abondance des matières ne nous permette pas de reproduire in extenso les éloquentes paroles de l'éminent Dr Loir qui a su si bien faire les justes éloges de l'honorable M. Charles Roux ; nous allons donc nous contenter de ces quelques passages :

« Qui est mieux qualifié que notre ami Abou Naddara, a-t-il dit, pour porter la bonne parole aux Arabes ?

Banni d'Egypte, sa patrie, depuis 1878, pour avoir prouvé avec éclat l'ardente sympathie que lui inspirait notre pays, se savant et ce littérateur que plusieurs souverains honorent de leur estime et de leur amitié, n'a cessé

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE, 5 A 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX.

depuis son exil de publier dans ses journaux particuliers, et dans tous la presse musulmane des articles qui sont des appels chaleureux en faveur de la France.

C'est en partie à son prosélytisme que notre pays doit d'être appelé des Orientaux « Addawla-el-Bahiba », la puissance amie.

Si la France est depuis vingt années sa terre d'adoption, Abou-Naddara a néanmoins gardé le culte de sa patrie lointaine et c'est elle qui sert aujourd'hui le sujet dont il va nous entretenir.

Son récit sera parsemé de citations littéraires en prose et en vers selon l'usage oriental.

Sur le thème indiqué par M. le docteur Loir, le cheikh Abou Naddara a brodé les plus agréables digressions : éloge enthousiaste de la France qui protège avec tant d'efficacité ses sujets arabes, éloge de l'Exposition, salut à M. le Président de la République, légendes et apologues à la manière orientale, le tout entremêlé de vers pas mal tournés du tout, qui reviennent à la façon d'un leit motif, rien n'y a manqué. Le cheikh Abou Naddara d'ailleurs depuis de longues années le culte de la France et des maîtres de sa littérature ; il était l'ami de Victor Hugo dont il traduisait des vers et qui disait que lui seul savait l'habiller en arabe.

Le cheikh Abou-Naddara qui est officier de l'Instruction publique, a, d'ailleurs, il faut en convenir, rendu des services sérieux à sa patrie d'adoption. Il prêche avec éloquence auprès de ses compatriotes une cause bien française, il rédige trois journaux polyglottes, et il serait, certes, à souhaiter que tous les Français fussent capables de faire des conférences aussi amusantes, aussi documentées et aussi bien dites que la sienne.

Conférence du 1er Juin.

Voici le compte-rendu que la Dépêche Coloniale fait de cette conférence :

Le cheikh Abou Naddara, dit son savant et spirituel rédacteur, M. Boulad de l'Éscale, se multiplie. Après sa conférence en langue française sur nos sujets musulmans, il a fait hier aux musulmans une conférence en langue arabe sur la France.

Dès dix heures du matin, la salle des conférences du Trocadéro était pleine d'un public bien curieux. Cent cinquante musulmans de différents pays et de différentes couleurs tous en costumes, arabes, kabyles, maures, m'abbas d'Algérie et de Tunisie, turcs de Constantinople ou de Smyrne, égyptiens du Caire et d'Alexandrie, marocains, tripolitains, bosniaques et herégoviens, hommes, femmes et enfants se pressent dans la salle trop petite pour contenir les nouveaux arrivants français ou algériens de Montmartr.

M. Marcel Saint-Germain, sénateur d'Oran, directeur de l'Exposition coloniale, président. Il est assisté de M. le docteur Loir, commissaire de la Tunisie, et de M. Malo, chef adjoint du cabinet de M. Charles Roux. M. Broussais, directeur adjoint, et M. Victor Morel, secrétaire général, sont dans la salle.

Après quelques mots d'introduction de M. Saint-Germain, le Cheikh commence sa conférence qui est écoutée avec un recueillement pieux et une attention soutenue par ce singulier auditoire. Il parle avec éloquence et esprit de la France, de son rôle auprès des Orientaux sous toutes les latitudes où s'étend sa puissance. Il dit son étendue, sa force de production, son développement commercial et industriel.

Il explique les rouages de son gouvernement, montre son armée, sa marine, portant sous toutes les latitudes la gloire de son drapeau. Il la met en parallèle avec les nations rivales et fait comprendre qu'elle est, par le nombre de ses sujets aux colonies, une puissance musulmane. Enfin il arrive à une description brillante de l'Exposition, se félicite et remercie la République du cordial accueil qui est fait aux Orientaux venus pour prendre part au succès de cette magnifique et pacifique manifestation.

Des applaudissements spontanés et unanimes ponctuent les passages les plus saillants. On sent que c'est un véritable régal, une joie incomparable pour ces cerveaux si différents des nôtres d'entendre cette langue qui est la leur, ces louanges de phrases qui sont les leurs, ces métaphores colorées qui leur sont familières.

Quand le Cheikh s'arrête, ces hommes, ces femmes si aimées, si familières

La Gérant : G. LAFRANÇOIS.